

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

246232

ผลของการใช้กิจกรรมสู่มหิดลเพื่อสุขภาพอิทธิพลของหนังสือเรียนและเข้าสู่ชีวิตรักษา

มนต์พิทักษ์ ดูดบ้านพินธุ์

วิทยานิพนธ์เตือนภัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทางหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อิทธิพลนิพนธ์ชุนนัน)

ปีการศึกษา 2554

b 00250674

246232

ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพลังสุขภาพจิตของนักเรียนอาชีวศึกษา

กลุ่มทิพย์ จิตินันทพันธุ์

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิกและชุมชน)

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE EFFECTS OF GROUP ACTIVITIES ON THE RESILIENCE
QUOTIENT OF VOCATIONAL SCHOOL STUDENTS

KAMONTIP THITINANTAPAN

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(CLINICAL AND COMMUNITY PSYCHOLOGY)

2011

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อผลลัพธ์สุขภาพจิตของนักเรียน
อาชีวศึกษา

ชื่อผู้เขียน นางสาวกมลทิพย์ สุตินันทพันธุ์

สาขาวิชา จิตวิทยาคลินิกและชุมชน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์วิจิตรพานี เจริญขวัญ

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์พวงสร้อย วรกุล

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินล พุพิพิช)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา รัฐมนตรี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิจิตรพานี เจริญขวัญ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พวงสร้อย วรกุล)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพลังสุขภาพจิตของนักเรียน
อาชีวศึกษา

ชื่อผู้เขียน นางสาวกนลพิพิญ ฐิตินันทพันธุ์
ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา จิตวิทยาคลินิกและชุมชน
ปีการศึกษา 2554

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์วิจิตรพาณี เจริญวงศ์	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์พวงสร้อย วรกุล	

246232

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพลังสุขภาพจิตของนักเรียนอาชีวศึกษา ระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนอายุตั้งแต่ 17-19 ปี ที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวัสดุชีวภาพ 2554 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีคะแนนจากการทำแบบประเมินพลังสุขภาพจิตปานกลางลงมาถึงต่ำสุด ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi stage random sampling) โดยทำการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เลือกสาขามา 1 สาขา ได้เป็นสาขาวัสดุชีวภาพ แล้วสุ่มเลือกห้องเพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 2 ห้อง แบ่งเป็นห้องที่ใช้ทดลองและควบคุม คัดเลือกนักเรียนทั้ง 2 ห้องจากการทำแบบประเมินพลังสุขภาพจิต จำนวนสุ่มแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบประเมินพลังสุขภาพจิต ซึ่งผ่านผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.87 (2) กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวทางทฤษฎีปัญญาพุตติกรรม กรอบแนวความคิดของ Grotberg (1995)

ปรับปรุงและพัฒนาจากงานวิจัยของสาวลักษณ์ การชาตรี (2551) และโน้มไนย อภิสักดิ์มนตรี (2552) จากนั้นให้กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทั้งหมด 10 ครั้ง แต่ละ ครั้งใช้เวลา 90 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ระยะ คือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระเบtidตามผล 1 เดือน โดยมี สมมติฐานของการวิจัย ดังนี้ (1) หลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมี พลังสุขภาพจิตสูงกว่าก่อนการทดลอง (2) หลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มมีพลังสุขภาพจิตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (3) นักเรียนที่ไม่ได้เข้า ร่วมกิจกรรมกลุ่มมีพลังสุขภาพจิตก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน (4) นักเรียนที่ เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีพลังสุขภาพจิตหลังการทดลองและในระเบtidตามผล 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t test แบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (two paired samples t test) และแบบสองกลุ่มอิสระ (two independent samples t test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในช่วงก่อนการทดลอง หลังการทดลองและในระเบtidตามผล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีพลังสุขภาพจิตสูงกว่าก่อน การทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. หลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีพลังสุขภาพจิตสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีพลังสุขภาพจิตก่อนและหลัง การทดลองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีพลังสุขภาพจิตหลังการทดลองและในระเบtidตามผล 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The Effects of Group Activities on the Resilience Quotient of Vocational School Students

Students's Name Miss Kamontip Thitinantapan

Degree Sought Master of Science

Field of Study Clinical and Community Psychology

Academic 2011

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Vichitpanee Charoenkwan Chairperson
2. Assoc. Prof. Puangsoy Worakul

246232

In this quasi-experimental research investigation, the researcher investigates the effects of group activities on the resilience quotient of selected vocational school students in respect to differences between students who participate in group activities and those who do not.

The sample population consisted of students between the ages of seventeen and nineteen who were studying at Nakhon Si Thammarat Vocational College in the third-year vocational certificate level in the accounting course in the academic year 2011.

All members of the sample population were administered the resilience quotient test and subsequently received scores on the resilience quotient test at the moderate to the lowest levels. The members of the sample population

were selected by successively using the multi-stage random sampling and simple random sampling methods. In the next stage, members of two classrooms were randomly selected from the sample population and accordingly divided into experimental and control groups with twenty members each.

The instruments of research consisted of (1) the resilience quotient test as evaluated by three experts and couched at the reliability level of 0.87; and (2) group activities developed by the researcher by reference to the cognitive behavior theory of Edith H. Grotberg (1995) as improved and developed on the basis of research conducted by Saowaluck Panchatri (2008) and Monai Apisakmontri (2009). Subsequently, the researcher had the experimental group to participate in group activities for ten sessions at 90 minutes per session. The control group did not participate in group activities.

Data were collected at three separate periods: prior to the experiment, after the experiment, and at the time of a follow-up one month after the experiment was completed.

The research hypotheses were as follows: (1) After the experiment, the students participating in group activities would exhibit a higher level of resilience quotient than prior to the experiment. (2) After the experiment, the students who participated in group activities would exhibit a higher level of resilience quotient than those not participating. (3) The students who did not participate in group activities would exhibit no differences in resilience quotient before and after the experiment. (4) The students participating in

group activities would exhibit no differences in resilience quotient after the experiment and in the follow-up period one month after the experiment was completed.

Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of mean and standard deviation. The paired two-sample t test and the independent two-sample t test were also employed to test differences between the experimental group and the control group in the periods before the experiment, during the experiment, and at the time follow-up testing was conducted.

Findings are as follows:

1. After the experiment, the students participating in group activities exhibited a higher resilience quotient level than prior to the experiment at the statistically significant level of .01.
2. After the experiment, the students participating in group activities exhibited a higher resilience quotient level than those not participating at the statistically significant level of .05.
3. The students not participating in group activities exhibited no differences in resilience quotient prior to and after the experiment at a statistically significant level of .05.
4. The students participating in group activities exhibited no differences in resilience quotient after the experiment and in the follow-up period one month after the experiment at a statistically significant level of .05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์วิจิตรพาณี เจริญขวัญ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์พวงสร้อย วรกุล อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์กัญญา รัชมันดา ประธานกรรมการสอน วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ กระทั้งวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้กล่าวมาเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณว่าที่ ร.ต. กิตติ บรรณ โศกิษฐ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช อาจารย์ที่ปรัศนีย์ เพรอกทอง อาจารย์วัลนี บุญศรี อาจารย์วัชณีย์ เดิมทองและนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ให้การช่วยเหลือ อนุเคราะห์สถานที่และอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลทำให้ วิทยานิพนธ์สำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ขวัญ ใจ ชูกิจคุณ อาจารย์เพ็ญประภา ปริญญาพลดและ พ.ท. หญิง ณัฐนาฎ สารอุบล ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุวัส คุณแม่วันดี คุณอาวลยา สูตินันทพันธุ์ และคุณร่วโรจน์ ทวีชัยนุกูลกิจ ครู อาจารย์ทุกท่านอย่างสูงที่สุด ที่เคยช่วยเหลือ แนะนำ สั่งสอน เป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้สามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ สมบูรณ์ สุดท้ายนี้ คุณค่า ประโยชน์และความดีทั้งหลายอันเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณแล้ว พ่อ เม่ ครู อาจารย์ ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคนที่เคยให้กำลังใจและ ช่วยเหลือ สนับสนุนด้วยดีตลอดมา

กมลทิพย์ สูตินันทพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญตาราง.....	(12)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
พลังสุขภาพจิต.....	7
ทฤษฎีปัญญาพุตติกรรม.....	24
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม.....	32
วัยรุ่นและพัฒนาการ.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
แบบแผนการทดลอง.....	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
ตัวแปรที่ศึกษา.....	58

บทที่		หน้า
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
	วิธีดำเนินการทดลอง.....	62
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	63
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
	ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนก่อนกลุ่มตัวอย่าง.....	65
	ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนน ค่าเฉลี่ยพลังสุขภาพจิต ของนักเรียนอาชีวศึกษา.....	66
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
	สรุปผลการวิจัย.....	72
	อภิปรายผล.....	72
	ข้อเสนอแนะ.....	78
ภาคผนวก		
ก	หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	80
ข	รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	82
ค	แบบประเมินพลังสุขภาพจิต.....	84
ง	กิจกรรมกลุ่ม.....	87
	บรรณานุกรม.....	119
	ประวัติผู้เขียน.....	129

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและอายุ.....	65
2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพลังสุขภาพจิตก่อนเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่มของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	66
3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพลังสุขภาพจิตก่อนและ หลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของกลุ่มทดลอง.....	67
4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพลังสุขภาพจิตในการทดสอบ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มควบคุม.....	67
5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพลังสุขภาพจิตหลัง เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	68
6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพลังสุขภาพจิตหลัง เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและระดับติดตามผล 1 เดือนของกลุ่มทดลอง.....	69